ՀՏԴ 821.112.2-93 Գրիմ եղբայրներ
ԳՄԴ 84(4Գ)-4
Գ 900

Հեքիաթը հրատարակված է կրճատ տարբերակով:

Անգլերենից թարգմանեց
Տիրուհի Նազարեթյանը

Էջադրող՝ Նարինե Հովհաննիսյան
Տեխն. խմբագիր՝ Հեղինե Մեդոյան

© ԽԱՍՏ, 2021
© Բուկինիստ, 2023

ISBN 978-9939-66-376-0

Կար-չկար մի փայտահատ կար: Նա ապրում էր իր երկու երեխաների հետ, որոնց շատ էր սիրում: Տղայի անունը Հենզել էր, աղջկանը՝ Գրետել: Երեխաների մայրը մահացել էր, երբ նրանք դեռ շատ փոքր էին:

Տեսնելով, որ երեխաները միայնակ են մնում՝ հայրը որոշում է ամուսնանալ և նրանց համար խորթ մայր է բերում: Սակայն խորթ մայրը չի սիրում երեխաներին:

Փայտահատը շատ խեղճ էր ապրում: Նա հազվադեպ էր աշխատանք ունենում, և ընտանիքը դժվարությամբ էր պահում:

Երեխաները հաց կարող էին ուտել միայն այն ժամանակ, երբ խորթ մայրն արդեն կերել-վերջացրել էր, և շատ անգամ նրանց միայն հացի չորացած մասերն էին հասնում, և դրանով հանդերձ երեխաները ողջ օրը պիտի տան գործերն անեին:

Հենզելն ու Գրետելը անմիջապես հարձակվում են տնակի վրա, չէ՞ որ երեխաների աչքի առաջ մի տնակ էր, որը լիովին պատրաստված էր աշխարհի ամենահամեղ քաղցրավենիքներով:

– Գործի անցնենք և մի կուշտ ուտենք,– ասում է Հենզելը:– Ես մի քիչ տանիքից կուտեմ, իսկ դու, Գրետել, կարող ես մի քիչ պատուհաններից ուտել. դրանք քաղցր կլինեն:

Գրետելն սկսում է հոնգուր-հոնգուր լաց լինել, սակայն անում է այն ամենը, ինչ չար կախարդը հրամայել էր, որովհետև վախենում էր նրանից: Եվ ամեն առավոտ պառավը գնում է ախոռ՝ ստուգելու, թե արդյոք Հենզելը գիրացել է:

ամբողջական գիրքն այստեղ է՝
Bookmark